

I. În contestația formulată, S.C.xxx nu prezintă motive noi în susținerea cauzei ci menține pe cele invocate în contestația formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. xxx și a deciziei de impunere emisă în baza acestui raport de inspecție, acte administrative fiscale desființate prin Decizia nr. xxx emisă de D.G.F.P. xxx.

Referitor la diferența de impozit pe profit în sumă de xxx RON, dobânzi aferente de xxx RON și penalități de întârziere aferente de xxx RON, societatea contestatoare consideră că „organele de control au procedat în mod nelegal și abuziv la reverificarea perioadei 1998-2002 privind pierderea fiscală de recuperat”, și că „în mod corect acestea ar fi trebuit să preia din procesul verbal nr. xxx pierderea fiscală din anii precedenți rămasă de recuperat la 31.12.2002 în sumă de xxx RON, neavând nici un drept să considere că nivelul acesteia stabilit prin respectivul act de control este eronat.”

Astfel, susține că prin raportul de inspecție fiscală contestat, în mod greșit s-a stabilit că „pierderea fiscală de recuperat din anii precedenți (1998) este în sumă de xxx RON la 31.12.2003 în loc de xxx RON.”

Referitor la declarația rectificativă, depusă la organul fiscal sub același număr ca și cea inițială (xxx), se arată că în ea s-a stabilit un profit contabil de xxx RON, atât cât figurează și în formularul cod 20- al Bilanțului contabil depus și înregistrat la organul fiscal sub nr. xxx, iar conform declarației rectificative profitul fiscal este în sumă de xxx RON, declarație ce a fost depusă ulterior întocmirii procesului verbal din 20.02.2000.

Societatea contestatoare mai precizează că „asupra eventualelor erori din procesul verbal nr. xxx, chiar dacă ar exista (dar în realitate nici nu poate fi vorba de așa ceva) organele de control care au încheiat Raportul de inspecție fiscală nu sunt în drept să se pronunțe și să formuleze afirmații cu caracter de constatare, și că aceste organe de control „au încălcat prevederile art. 47 din Codul de procedură fiscală privind îndreptarea eventualelor erori materiale”.

În final, societatea contestatoare concluzionează că „în măsura în care organele de control ce au încheiat procesul verbal din 29.02.2000 nu au avut în vedere declarația rectificativă pentru anul 1999, atunci este evident și firesc ca organele de control care au încheiat procesul verbal nr. xxx să procedeze la luarea în considerare a acesteia ca punct de pornire în efectuarea verificării fiscale pentru perioada începând cu anul 2000.”

II. Prin Raportul de inspecție fiscală parțială întocmit în data de 13.01.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, organele de inspecție fiscală ale Activității de inspecție fiscală din D.G.F.P. xxx au constatat următoarele:

Înspecția fiscală a avut ca obiectiv verificarea aspectelor din raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere, desființate prin pct. 1 din Decizia nr. xxx emisă de D.G.F.P. xxx, referitoare la diferența de impozit pe profit în sumă de xxx RON, dobânzi de xxx RON și penalități de întârziere aferente de xxx RON.

În urma verificării s-a constatat că prin Procesul verbal întocmit de D.C.F.F. xxx în data de 29.02.2000 s-a consemnat că „pierderea fiscală din 1998 este în sumă de xxx mii ROL, iar la sfârșitul anului 1999 SC xxx înregistrează profit contabil în sumă de xxx mii ROL și pierdere fiscală de xxx mii ROL, datorată în principal pierderilor din anii precedenți”, societatea necontestând procesul verbal menționat a acceptat constatările făcute de organele de control.

Se mai menționează că în data de 25.01.2000 societatea controlată a depus Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat în care profitul contabil pentru anul 1999 este în sumă de xxx mii ROL și corespunde cu cel stabilit prin Procesul verbal din 29.02.2000 iar ulterior a depus declarație rectificativă cu un profit contabil diferit în sumă de xxx ROL, ca urmare a schimbării cuantumului veniturilor cât și al cheltuielilor.

S-a stabilit că prin depunerea declarației rectificative „societatea a încălcat prevederile OMF 2690/1998 și Normele metodologice pentru aplicarea OG 68/1997 lit. B, alin. 7” și care „nu poate fi luată în considerare de organele de control.”

S-a mai consemnat că prin Procesul verbal xxx, care a verificat impozitul pe profit pe perioada ianuarie 200 - trim. II 2003, s-a stabilit că societatea a realizat profit fiscal în fiecare an.

În baza celor două procese verbale menționate, s-a stabilit că „la 31.12.2002 societatea are pierdere fiscală în sumă de xxx ROL” iar la 31.12.2003, ținând cont și de declarația anuală de impozit pe profit, s-a caculat diferență de profit impozabil în sumă de xxx ROL (xxx RON) și un impozit pe profit suplimentar de xxx ROL (xxx RON).

S-a considerat că societatea controlată a încălcat prevederile Legii 414/2002, cap. II, art. 13, alin. 1, iar pentru diferența de impozit pe profit stabilită s-au calculat dobânzi în sumă de xxx RON și penalități de întârziere aferente de xxx RON.

III. Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei și având în vedere motivația societății contestatoare, constatările organului de inspecție fiscală și reglementările legale în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Raportul de inspecție fiscală parțială nr. xxx s-a încheiat în data de 13.01.2006 în urma verificării aspectelor prevăzute la pct. 1 din Decizia nr. xxx prin care s-a decis „, desființarea Raportului de inspecție fiscală nr. xxx și a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza raportului de inspecție fiscală , pentru impozitul pe profit în sumă de xxx RON, dobânzi aferente în sumă de xxx RON și penalități de întârziere aferente în sumă de xxx RON [...]”.

Cauza supusă soluționării este dacă sumele contestate reprezentând impozit pe profit, dobânzi și penalități de întârziere aferente au fost legal stabilite, în condițiile în care societatea contestatoare a depus declarație rectificativă pentru impozitul pe profit aferent perioadei verificate ulterior întocmirii actului de control.

În fapt, prin Procesul verbal din xxx întocmit de organele de control ale D.C.F.F xxx, în urma verificării impozitului pe profit pe perioada 01.10.1996 - 31.12.1999, s-a stabilit că „pierderea fiscală din 1998 este în sumă de xxx mii ROL, iar la sfârșitul anului 1999 SC xx înregistrează profit contabil în sumă de xxx mii ROL și pierdere fiscală de xxx mii ROL, datorată în principal pierderilor din anii precedenți.”

Conform art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, „măsurile dispuse ca urmare a controlului fiscal pot fi contestate de contribuabil, potrivit legii” (respectiv art. 2 din Legea nr. 105/1997), drept menționat și în ultima pagină a actului de control. SC xxx nu a contestat acest proces verbal de control și, prin urmare, a acceptat constatările făcute de organele de control.

În data de 25.01.2000 societatea comercială a depus la Administrația Financiară a municipiului xxx (înregistrată sub nr. xxx) Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat pentru anul 1999, în care profitul contabil este în sumă de xxx mii ROL și corespunde cu profitul contabil stabilit prin procesul verbal din 29.02.2000

Ulterior, societatea comercială a depus și Declarație rectificativă privind obligațiile de plată la bugetul de stat pentru acelaș an, în care profitul contabil este de xxx ROL, ca urmare a modificării cuantumului veniturilor cât și al cheltuielilor.

Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și de depunere a declarațiilor de impozite și taxe, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 2690/1998, precizează la cap. B - Procedura întocmirii și depunerii declarației rectificative- pct. 7 că: „Declarația recitificativă nu mai poate fi depusă în cazul în care organele de control fiscal se prezintă la sediul, domiciliul sau reședința plătitorului pentru desfășurarea unei acțiuni de control fiscal pentru impozitele și taxele aferente perioadelor supuse controlului.”

Prin depunerea declarației rectificative pentru impozitul pe profit pe anul 1999 societatea comercială a încălcat prevederile acestui ordin întrucât organele de control au efectuat verificarea impozitului pe profit pe anul 1999, rezultatele controlului fiind înscrise în Procesul verbal încheiat în data de 29.02.2000, care a fost semnat de către asociatul unic al societății comerciale fără obiecțiuni, și împotriva căruia nu s-a formulat și depus contestație, potrivit prevederilor legale.

Mai mult, chiar în contestație se recunoaște că organele de control care au încheiat Procesul verbal din 29.02.2000 nu au avut în vedere declarația rectificativă pentru anul fiscal 1999.

Prin Procesul verbal nr. xxx s-a verificat impozitul pe profit pe perioada ianuarie 2000-iunie2003, stabilindu-se următoarea situație anuală a rezultatelor societății:

La 31.12.2000 profit fiscal de xxx ROL.

La 31.12.2001 profit fiscal de xxx ROL.

La 31.12.2002 profit fiscal de xxx ROL.

La 30.06.2003 profit fiscal de xxxx ROL

Având în vedere cele două procese verbale menționate se reține că societatea are la 31.12.2002 o pierdere fiscală în sumă de xxx ROL, stabilită ca diferență între pierderea de recuperat la 31.12.1998 de xxx ROL și suma de xxx ROL a profiturilor fiscale pe perioada anilor 1999 - 2002.

În anul 2003 societatea a realizat, conform declarației anuale de impozit pe profit, un profit fiscal de xxx ROL din care se scade pierderea de recuperat precedentă de xxx ROL, rezultând un profit impozabil la 31.12.2003 în sumă de xxx ROL și un impozit pe profit în sumă de xxx ROL (xxx RON).

Recuperarea pierderilor înregistrate de societate s-a făcut cu respectarea alin. (1) al art. 13 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, care prevede că: „ Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi.”

Astfel, se reține că organele de control nu au făcut o reverificare pe perioada 1998-2002, cum se susține în contestație, ci au preluat pierderea de recuperat legală de la data de 31.12.2002 de xxx ROL la începutul perioadei de control (01.07.2003) și au stabilit obligația de plată a societății contestatoare la 31.12.2003 a impozitului pe profit suplimentar în sumă de xxx RON.

Nu este întemeiată nici afirmația contestatoarei că „ este evident și firesc ca organele de control care au încheiat procesul verbal nr. xxx să procedeze la luarea în considerare a acesteia ca punct de pornire în efectuarea verificării fiscale pentru perioada începând cu anul 2000” întrucât declarația rectificativă privește anul 1999 nu anul 2000 iar controlul preia obligatoriu rezultatele stabilite de controlul anterior.

Având în vedere cele prezentate, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit și urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația pentru acest impozit pe profit suplimentar.

Cu privire la contestația referitoare la dobânzile în sumă de xxx RON și penalitățile de întârziere aferente de xxx RON, acestea au fost calculate în baza art. 24 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, care prevede că: „ Pentru neplata la termen a impozitului pe profit se datorează majorări și penalități de întârziere, potrivit reglementărilor legale în vigoare.”

Deoarece stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sarcina contestatoarei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul conform principiului de drept „accessorium sequitur principalem”, precum și a prevederilor legale citate mai sus, urmează să se respingă contestația ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

Având în vedere motivele de fapt și de drept invocate în decizie, în conformitate cu prevederile art. 186 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2005, se

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de SC xxx.